

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1962-1963.

6 MAART 1963.

WETSONTWERP

betreffende de uitwissing van bepaalde veroordelingen wegens misdrijven gepleegd tijdens de stakingen van december 1960 tot januari 1961.

AMENDEMENT VOORGESTELD
DOOR DE HEREN VANDERPOORTEN
EN JEUNEHOMME.

Enig artikel

Dit enig artikel vervangen door wat volgt :

« Eerste artikel.

» De kamer van inbeschuldigingstelling van het Hof van beroep mag de uitwissing gelasten van de in kracht van gewijsde gegane veroordelingen wegens misdaden, wanbedrijven of overtredingen die werden gepleegd ter gelegenheid van stakingsfeiten van en met 20 december 1960 tot en met 23 januari 1961, mits volgende voorwaarden :

» 1° de opgelegde vrijheidstraf mag ten hoogste één maand belopen of, zo zij zwaarder was, moet zij krachtens het recht van gratie, 't zij kwijtgescholden zijn, 't zij omgezet zijn in een geldstraf, 't zij verminderd zijn tot ten hoogste een maand gevangenisstraf;

» 2° het misdrijf dat tot grondslag van de veroordeling ligt moet kunnen beschouwd worden als deel uitmakend van een occasionele delinquentie die uitsluitend door uitzonderlijke omstandigheden uitgelokt werd; de veroordeelde moet zich bovendien hebben laten meeslepen door massabewegingen;

» 3° de veroordeelde moet zich gekwetten hebben van de teruggaven, de schadevergoedingen en de kosten ten voordele van de burgerlijke partijen waartoe hij veroordeeld werd.

Zie :

423 (1961-1962) :

- N° 1 : Wetsontwerp.
- N° 2 : Amendement.

Chambre des Représentants

SESSION 1962-1963.

6 MARS 1963.

PROJET DE LOI

relatif à l'effacement de certaines condamnations prononcées pour infractions commises au cours des grèves de décembre 1960 à janvier 1961.

AMENDEMENT
PRESENTE PAR MM. VANDERPOORTEN
ET JEUNEHOMME.

Article unique.

Remplacer cet article par ce qui suit :

« Article premier.

» La chambre des mises en accusation de la Cour d'appel peut décréter l'effacement des condamnations, passées en force de chose jugée et prononcées pour des crimes, délits ou contraventions commis à l'occasion de faits de grève depuis et y compris le 20 décembre 1960 jusqu'au 23 janvier 1961 inclusivement, moyennant les conditions suivantes :

» 1° la peine privative de liberté ne peut être d'un mois au plus ou, si elle est supérieure, avoir, en vertu du droit de grâce, été remise, ou commuée en une amende, ou réduite à une peine d'emprisonnement d'un mois au plus;

» 2° l'infraction qui est à la base de la condamnation, doit être considérée comme participant d'une délinquance occasionnelle provoquée uniquement par des circonstances exceptionnelles; le condamné doit en outre s'être laissé entraîner par des mouvements de foule;

» 3° le condamné doit s'être acquitté, au profit des parties civiles, des résistances, dommages-intérêts et frais auxquels il a été condamné.

Voir :

423 (1961-1962) :

- N° 1 : Projet de loi.
- N° 2 : Amendement.

» Nochtans kan het Hof de veroordeelde van deze voorwaarde ontslaan, indien hij doet blijken dat hij in de onmogelijkheid verkeerde om zich te kwijten, hetzij wegens zijn onvermogen, hetzij wegens enige andere hem niet te wijten oorzaak.

» 4° de veroordeelde moet sinds de veroordeling een goed gedrag gehad hebben.

» Art. 2.

» De veroordeelde richt zijn aanvraag tot uitwissing aan de procureur des Konings van het arrondissement waar hij verblijft en geeft hem tevens kennis van de datum van de veroordeling waarop de aanvraag slaat en van het rechtscollege dat haar uitgesproken heeft.

» Art. 3.

» De procureur des Konings wint alle inlichtingen in, met het oog op de toepassing van de voorwaarden door het eerste artikel bepaald en voegt ze bij de bundel.

» Worden ook door deze magistraat bij de bundel toegevoegd:

» a) een uitgifte van het vonnis of het arrest van veroordeling;

» b) een uittreksel uit het strafregister van de veroordeelde.

» De bundel met al de stukken en met zijn advies wordt aan de procureur-generaal overgemaakt.

» Art. 4.

» Binnen twee maanden na het ontvangen van de aanvraag, onderwerpt de procureur-generaal de stukken samen met zijn vorderingen aan de kamer van inbeschuldigingstelling.

» Deze kamer onderzoekt de aanvraag en doet uitspraak zoals bepaald wordt door artikel 4 van de wet van 25 april 1896.

» Art. 5.

» Indien het Hof de uitwissing uitspreekt wordt melding er van gemaakt op de rand van de beslissing van veroordeling. Een uitgifte van het arrest zal op zijn aanvraag aan belanghebbende worden afgeleverd.

» Art. 6.

» De kosten van de rechtspleging zijn ten laste van de Staat.

» Art. 7.

» De uitwissing voorzien door het eerste artikel heeft de uitwerking van het eerherstel voor de veroordelingen waarop zij slaat.

» Zij belet nochtans het eerherstel niet voor andere veroordelingen. »

VERANTWOORDING.

Een wet welke slechts een bijzonder geval beoogt, namelijk de staking van december 1960-januari 1961, eist voorbehoud.

Maar onafgezien het beginsel van dergelijke wet, is ook voorbehoud vereist wat betreft de juridische grondslagen van onderhavig wetsontwerp.

Aan de Koning de macht verlenen rechterlijke beslissingen uit te wissen, dit is te niet doen, betekent dat de Uitvoerende Macht zich zal inlaten met de Rechterlijke Macht.

De Koning bezit het recht straffen kwijt te schelden of te milderen (art. 73 van de Grondwet), echter niet ze uit te wissen.

Het begrip « straffen uitwissen » is overigens nieuw. Merkenwaardig is dat de Raad van State zich er niet heeft over uitgesproken.

» Toutefois, la Cour peut dispenser le condamné de cette condition s'il établit qu'il se trouvait dans l'impossibilité de s'acquitter, soit en raison de son insolvabilité, soit pour tout autre motif qui ne lui est pas imputable.

» 4° le condamné doit avoir eu une bonne conduite depuis sa condamnation.

» Art. 2.

» Le condamné adresse sa demande en effacement au procureur du Roi de l'arrondissement dans lequel il réside, en lui faisant, en outre, connaître la date de la condamnation à laquelle la demande se rapporte ainsi que la juridiction ayant prononcé cette condamnation.

» Art. 3.

» Le procureur du Roi prend toutes informations en vue de l'application des conditions prévues à l'article premier et les joint au dossier.

» Ce magistrat joint également au dossier :

» a) une expédition du jugement ou de l'arrêt de condamnation;

» b) un extrait du casier judiciaire du condamné.

» Le dossier, avec toutes les pièces et son avis, est transmis au procureur général.

» Art. 4.

» Dans les deux mois de la réception de la demande, le procureur général soumet les pièces avec ses réquisitions, à la chambre des mises en accusation.

» Cette chambre examine la demande et statue tel qu'il est stipulé à l'article 4 de la loi du 25 avril 1896.

» Art. 5.

» Si la Cour prononce l'effacement, mention en sera faite en marge de la décision de condamnation. Une expédition de l'arrêt est, à sa demande, délivrée à l'intéressé.

» Art. 6.

» Les frais de la procédure sont à charge de l'Etat.

» Art. 7.

» L'effacement prévu à l'article premier produit les effets de la réhabilitation quant aux condamnations qu'il concerne.

» Toutefois il n'empêche pas la réhabilitation pour d'autres condamnations. »

JUSTIFICATION.

Une loi, ne portant que sur un cas particulier, c'est-à-dire la grève de décembre 1960-janvier 1961, appelle des réserves.

Mais, abstraction faite du principe d'une telle loi, des réserves s'imposent également au sujet du fondement juridique du présent projet de loi.

Accorder au Roi le pouvoir d'effacer, c'est-à-dire d'annuler des décisions judiciaires, constitue une immixtion du Pouvoir exécutif dans le Pouvoir judiciaire.

Le Roi a le droit de remettre ou de réduire les peines (art. 73 de la Constitution), non pas de les effacer.

La notion de l'« effacement de peines » est d'ailleurs nouvelle. Il est frappant que le Conseil d'Etat ne s'est pas prononcé à ce sujet.

Tevens worden in het ontwerp geen voldoende criteria aangeduid welke dienen in acht genomen te worden om de veroordelingen uit te wissen. Het ontwerp verleent derhalve een willekeurige macht aan de Koning.

Tenslotte gaat het in het wetsontwerp om individuele uitwissingen. Niet allen, zoals bij amnestie, zullen van de gunst genieten, wat voorzeker tot bijzondere voorzorgen moet aanleiding geven.

Het doel dat wordt beoogd kan evengoed worden bereikt met eerbiediging van zekere bestaande beginselen.

Daarom onderhavig amendement.

Het eerste artikel verleent de bevoegdheid tot uitwissing aan de Rechterlijke Macht. Deze zal elk geval met de nodige waarborgen beoordelen. De voorwaarden tot uitwissing zijn deze van het wetsontwerp (1° en 2°). Twee andere voorwaarden worden er aan toegevoegd: *Princeps nunquam tollit jus quaesitum tertio* (3°) en het goed gedrag van wie van de uitwissing wil genieten.

De artikelen 2 tot 6 nemen een vereenvoudigde procedure over uit de wet van 25 april 1896 op het eerherstel.

Artikel 7 herneemt een bepaling van het wetsontwerp.

Het amendement behelst dus alle beschikkingen van het wetsontwerp maar verleent de bevoegdheid straffen uit te wissen aan de Rechterlijke Macht, die oordelen zal met de waarborgen verbonden aan rechterlijke beslissingen.

De plus, le projet n'indique pas des critères suffisants à prendre en considération pour effacer les condamnations. Le projet accorde, dès lors, au Roi un pouvoir arbitraire.

Enfin, il s'agit dans le projet de loi d'effacements individuels. Tous n'en bénéficieront pas, comme pour l'amnistie, ce qui requiert des précautions particulières.

Le but envisagé peut tout aussi bien être atteint en respectant certains principes existants.

C'est la raison du présent amendement.

L'article premier confère le pouvoir d'effacement au Pouvoir judiciaire. Ce dernier appréciera chaque cas avec les garanties nécessaires. Les conditions de l'effacement sont celles du projet de loi (1° et 2°). Deux autres conditions y sont ajoutées: *Princeps nunquam tollit jus quaesitum tertio* (3°) et la bonne conduite de celui qui désire bénéficier de l'effacement.

Les articles 2 à 6 reprennent une procédure simplifiée de la loi du 25 avril 1896 sur la réhabilitation.

L'article 7 reprend une disposition du projet de loi.

L'amendement contient donc toutes les dispositions du projet de loi, mais confère le pouvoir d'effacer les peines au Pouvoir Judiciaire, lequel appréciera en s'entourant des garanties rattachées aux décisions judiciaires.

H. VANDERPOORTEN.

E.-E. JEUNEHOMME.